

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obdo/6/2014
Identifikačné číslo spisu:	7109232839
Dátum vydania rozhodnutia:	16.06.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Anna Marková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:7109232839.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: MobilStar, spoločnosť s ručením obmedzeným, Košice, Napájadlá 2/A, 040 12 Košice, IČO: 31 684 351, zastúpeného KAIFER advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Fibichova 11, 040 01 Košice, s adresou doručovania Štúrova 27/A, 040 01 Košice, IČO: 36 861 561, proti žalovanému: ŠKODA AUTO Slovensko, s. r. o., Sabinovská 6, 821 02 Bratislava, IČO: 31 347 215, zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária NIŽNÍK, spol. s r. o., so sídlom Kováčska 21, 040 01 Košice, IČO: 36 601 365, o náhradu škody 283 517,16 EUR s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 30Cb 228/2009, na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 12. decembra 2013, č. k. 30Cb 163/2013-474, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu o d m i e t a .
Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Košice I uznesením z 22. mája 2013, č. k. 30Cb 228/2009-371a, vo veci žalobcu MobilStar, spoločnosť s ručením obmedzeným, Košice, proti žalovanému ŠKODA AUTO Slovensko, s. r. o., o 2 000,-- EUR - predbežné opatrenie, uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za predmet poplatku odvolanie 17 011,-- EUR podľa položky č. 1 a/, poznámka 3 sadzobníka súdnych poplatkov.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací tak, že spis vrátil súdu prvého stupňa na opravu napadnutého uznesenia. Z odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu vyplýva, že súd prvého stupňa ako vec, v ktorej vydal rozhodnutie o súdnom poplatku, uviedol „o 2 000,- eur - predbežné opatrenie“ a súdny poplatok vyčíslil vo výške 17 011,-- EUR podľa položky 1a/ poznámky 3 Sadzobníka súdnych poplatkov. Podľa uvedenej položky a poznámky 3/ sa jednalo o poplatok v odvolacom konaní, určený z ceny predmetu konania vo výške 6%, najmenej 16,50 EUR a najviac 16 596,50 EUR. Súdny poplatok za predbežné opatrenie je stanovený v položke 1 písm. c/ Sadzobníka súdnych poplatkov vo výške 33,-- EUR. Z uvedeného

vyplývalo, že súdny poplatok vyrubený v sume 17 011,-- EUR nezodpovedá predmetu konania, označenému v úvodnej časti uznesenia a odvolací súd má za to, že pri označení veci došlo k zjavnej nesprávosti, pri ktorej súd prvého stupňa nezohľadnil súdom pripustenú zmenu návrhu na začatie konania, ku ktorej došlo uznesením zo 17. septembra 2012.

Okresný súd Košice I uznesením z 2. októbra 2013, č. k. 30Cb 228/2009-461, uznesenie Okresného súdu Košice I, č. k. 30Cb 228/2009-371a z 22. mája 2013 opravil tak, že predmet konania správne znie: „o náhradu škody 283.517,16 €“. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že vydal opravné uznesenie v zmysle § 164 a § 174 ods. 6 O. s. p., ktorým odstránil zrejmu chybu v písaní, ku ktorej došlo v písomnom vyhotovení uznesenia.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací tak, že potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, č. k. 30Cb 228/2009-371a z 22. mája 2013 v znení opravného uznesenia, č. k. 30Cb 228/2009-461 z 2. októbra 2013. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že pokiaľ ide o uznesenie odvolacieho súdu č. k. 30Cb 163/2013-460 z 30. augusta 2013, toto rozhodnutie nie je rozhodnutím o odvolaní žalobcu proti uzneseniu súdu prvého stupňa z 22. mája 2013, ale iba rozhodnutím o vrátení spisu súdu prvého stupňa na opravu zjavnej vady, spočívajúcej v nesprávnom označení veci v úvodnej časti uznesenia. Pokiaľ ide o odvolací dôvod, a to vydanie uznesenia súdnym tajomníkom ako neoprávnenou osobou, v uznesení z 30. augusta 2013 odvolací súd tento dôvod uviedol, avšak ho neposudzoval, odvolací súd ho posudzoval až po vrátení spisu po oprave zjavnej vady. Odvolací súd uviedol, že pokiaľ ide o vadu uznesenia - nesprávne označenej veci, pre ktorú bol spis vrátený súdu prvého stupňa na opravu, táto bola odstránená opravným uznesením súdu prvého stupňa z 2. októbra 2013, vydaným zákonným sudcom. Pokiaľ ide o odvolací dôvod, a to vydanie uznesenia z 22. mája 2013 súdnym tajomníkom, ako neoprávnenou osobou, odvolací súd námietku nepovažoval za dôvodnú poukazom na dôvodovú správu k ust. § 9 a 10 zák. č. 549/2003 Z. z. o súdnych úradníkoch, upravujúcich kompetencie súdnych úradníkov tak, že sa stávajú kategóriou zamestnancov súdu, ktorá má obmedzené rozhodovacie právomoci a vykonáva časť úkonov spojených s vybavovaním súdnej agendy. Pokiaľ ide o úkony po podaní odvolania proti rozhodnutiu súdu, odvolací súd poukázal na znenie ust. § 10 ods. 3 písm. m/, zákona, podľa ktorého „Súdny tajomník môže v občianskom súdnom konaní pripraviť súdny spis pred predložením veci na rozhodnutie o odvolaní alebo dovolaní“. Odvolací súd ďalej uviedol, že medzi úkony, ktoré sú svojím charakterom prípravou spisu na rozhodnutie o odvolaní, a teda sa k nim nevyžaduje poverenie sudcu, patrí aj vydávanie rozhodnutí týkajúcich sa súdnych poplatkov, a to v celom rozsahu, vrátane rozhodnutí o vyrubení súdnych poplatkov, ako aj o oslobodení od súdnych poplatkov. V danej veci uznesenie súdu prvého stupňa z 22. mája 2013 o vyrubení súdneho poplatku za odvolanie žalobcu, bolo vydané v rámci oprávnenia daného zákonom o súdnych úradníkoch, a teda bolo vydané oprávnenou osobou a okrem toho bolo opravené rozhodnutím, vydaným zákonným sudcom, odvolací súd preto dôvod žalobcu, že uznesenie bolo vydané neoprávnenou osobou, nepovažoval za dôvodný. Keďže žalobca podal odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým bola zamietnutá jeho žaloba o zaplatenie sumy 283 517,16 EUR, súd prvého stupňa správne uznesením z 22. mája 2013 v znení opravného uznesenia z 2. októbra 2013 uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 17 011,-- EUR podľa položky č. 1a/ a poznámky č. 3 sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie žalobca, ktorý navrhol, aby dovolací súd uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 12. decembra 2013, sp. zn. 3Cob 163/2013 zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie a zaviazal žalovaného k náhrade trov dovolacieho konania.

Žalobca alternatívne navrhol pre prípad, ak dovolací súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody podľa § 243b ods. 3 O. s. p. na zrušenie aj uznesenia súdu prvého stupňa z 22. mája 2013, sp. zn. 30Cb 228/2009 v znení opravného uznesenia zo dňa 2. októbra 2013, č. k. 30Cb 228/2009-461, aby dovolací súd zrušil uznesenie odvolacieho súdu z 12. decembra 2013, sp. zn. 3Cob 163/2013 v spojení s uznesením súdu prvého stupňa z 22. mája 2013, sp. zn. 30Cb 228/2009 v znení opravného uznesenia z 2. októbra 2013,

č. k. 30Cb 228/2009-461, vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a zaviazal žalovaného na náhradu trov dovolacieho konania. Trovy právneho zastúpenia v dovolacom konaní si žalobca vyčísľil vo výške 2 397,53 EUR na účet jeho právneho zástupcu

Ďalej žalobca navrhol, aby dovolací súd uznesením odložil vykonateľnosť uznesenia z 12. decembra 2013, sp. zn. 3Cob 163/2013 až do rozhodnutia o dovolaní.

Prípustnosť dovolania dovolateľ založil na ust. § 237 písm. d/ a f/ O. s. p. Dovolanie podal v zmysle týchto ustanovení: ust. § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v súvislosti s ust. § 237 písm. d/ O. s. p., ust. § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v súvislosti s ust. § 237 písm. f/ O. s. p., ust. § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v súvislosti s ust. § 237 písm. g/ O. s. p., ust. § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p. a ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.. Dovolateľ ďalej uviedol, že odvolací súd svojím postupom - neodstránením vady v uznesení z 22. mája 2013, sp. zn. 30Cb 228/2009 zaujatím názoru, že uvedené uznesenie bolo vydané oprávnenou osobou, odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom, preto žalobca trvá na tom, že bolo vydané neoprávnenou osobou vzhľadom k tomu, že o vyrubení súdneho poplatku za odvolanie žalobcu rozhodol nesprávne obsadený súd. S poukazom na uvedené dovolateľ dal do pozornosti ust. § 6 písm. d/ zák. č. 549/2003 Z. z. o súdnych úradníkoch, v zmysle ktorého v občianskom súdnom konaní rozhoduje o súdnych poplatkoch vyšší súdny úradník na základe poverenia sudcu. Dovolateľ poukázal, že odvolací súd v odôvodnení uznesenia dôvodil ust. § 10 ods. 3 písm. m/ zákona o súdnych úradníkoch a má za to, že na základe uvedeného nesprávneho právneho názoru odvolacieho súdu dovolaním napadnuté uznesenie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolateľ ďalej poukázal, že o vyrubení súdneho poplatku rozhodol nesprávne obsadený súd, keďže súd pri vydaní predmetného uznesenia nebol obsadený v súlade s ustanoveniami určujúcimi zloženie súdneho orgánu, ktorý mal o uznesení o vyrubení súdneho poplatku rozhodnúť, keďže uznesenie vydala neoprávnená osoba, ktorá nebola sudcom na vydanie tohto uznesenia poverená, ako to predpokladá ust. § 9 ods. 3 a 4 zákona o súdnych úradníkoch. Odvolací súd, ktorý uvedenú vadu prvostupňového rozhodnutia neodstránil a vydal rozhodnutie, ktorým potvrdil predmetné prvostupňové rozhodnutie, odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom. Odvolateľ ďalej namietal, že odvolací súd o odvolaní žalobcu z 24. júna 2013 proti uzneseniu z 22. mája 2013, sp. zn. 30Cb 228/2009 do dnešného dňa nerozhodol žiadnym zo spôsobov, ktoré predpokladá v zmysle ust. § 218 až § 221 O. s. p., čo malo za následok, že žalobcovi bola odňatá možnosť konať pred súdom. Dovolateľ rozporuje aj tvrdenie súdu v napadnutom uznesení, že uznesenie odvolacieho súdu z 30. augusta 2013, č. k. 3Cob 163/2013-460 nie je rozhodnutím o odvolaní žalobcu proti uzneseniu súdu prvého stupňa z 22. mája 2013 a trvá na tom, že uznesením odvolacieho súdu z 30. augusta 2013 rozhodoval súd o odvolaní žalobcu z 24. júna 2013. Ak teda uznesenie odvolacieho súdu, z 30. augusta 2013, č. k. 3Cob 163/2013-460 nie je rozhodnutím o odvolaní žalobcu proti uzneseniu z 22. mája 2013, zakladá to predpoklad nezákonnosti rozhodnutia uznesenia z 12. decembra 2013, sp. zn. 3Cob 163/2013, keďže v prejednávanej veci ešte nebolo rozhodnuté odvolacím súdom o odvolaní žalobcu z 24. júna 2013 proti uzneseniu z 22. mája 2013, sp. zn. 30Cb 228/2009, a teda nemohlo byť vydané uznesenie z 2. októbra 2013, č. k. 30Cb 228/2009-461, uvedeným postupom bolo žalobcovi odopreté právo na spravodlivý súdny proces. Dovolateľ poukázal aj na to, že postupom súdu prvého stupňa, a to nedoručením uznesenia odvolacieho súdu z 30. augusta 2013, č. k. 30Cb 163/2013-460 žalobcovi, resp. jeho právnenému zástupcovi, bola uvedeným postupom odňatá možnosť konať pred súdom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods.1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania v zmysle ustanovenia § 240 ods. 1 O. s. p. a po preskúmaní veci v zmysle ustanovenia § 242 ods. 1 O. s. p. dospel k záveru, že v danej veci dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý je prípustný len proti zákonom výslovne určeným právoplatným rozhodnutiam odvolacieho súdu. V prejednávanej veci odvolací súd uznesením potvrdil

napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa. Odvolací súd vo svojom potvrdzujúcom uznesení nevyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O. s. p.) a nejde ani o uznesenie uvedené v § 239 ods. 2 písm. b/ a c/ O. s. p. Rovnako na danú vec nemožno aplikovať ani prípady uvedené v § 239 ods. 1 O. s. p. Vzhľadom na uvedené, v prejednávanej veci nie je daná prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 239 O. s. p.

Vzhľadom na obsah dovolania, ako aj zákonnú povinnosť skúmať, či napadnuté rozhodnutie nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd, uvedených v § 237 O. s. p. (§ 242 ods. 1 O. s. p.), zaoberal sa dovolací súd otázkou, či konanie netrpí niektorou z procesných väd. V zmysle ustanovenia § 237 O. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak: a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca, alebo súd bol nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Žalobca vo svojom dovolaní uviedol, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ust. § 237 písm. d/, f/ a g/ O. s. p.

Podľa ustanovenia § 237 písm. d/ O. s. p. ide o prípad, keď sa v tej istej veci už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie.

Ustanovenie § 159 ods. 3 O. s. p. ustanovuje, že len čo sa vo veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej bráni tomu, aby bola vec, o ktorej bolo právoplatne rozhodnuté, znovu prejednaná. V prejednávanej veci bolo vydané uznesenie o poplatkovej povinnosti žalobcu, ktoré napadol odvolaním a v rámci odvolacieho konania. Na výzvu odvolacieho súdu, súd prvého stupňa opravil zrejmu chybu v písaní záhlavia uznesenia. Súd o oprave podľa ustanovenia § 164 v spojení s § 174 ods. 6 O. s. p. rozhoduje aj bez návrhu. Výdaním opravného uznesenia nejde o prekážku rozsúdenej veci. Ako je uvedené vyššie, v prejednávanej veci nebolo s konečnou platnosťou rozhodnuté a vo veci nepredchádzalo žiadne iné konanie. Vzhľadom na uvedené, konanie nie je zaťažené namietanou vadou uvedenou v ustanovení § 237 písm. d/ O. s. p.

Žalobca v dovolaní namietal aj, že odvolací súd svojím postupom žalobcovi ako účastníkovi konania odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.).

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký postup súdu, ktorým súd znemožní účastníkovi realizáciu procesných práv priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Musí však ísť o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých v dôsledku nesprávneho postupu súdu bol vylúčený.

Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Dovolací súd konštatuje, že odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody svojho rozhodnutia, pre ktoré rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, pretože pri výklade a aplikácii právnych predpisov sa neodchýlil od znenia príslušných ustanovení, nepoprel ich účel a význam. Na

všetky odvolacie námietky žalobcu zodpovedal, ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu.

Napokon žalobca prípustnosť dovolania odvodil aj od ustanovenia § 237 písm. g/ O. s. p., že rozhodoval vylúčený sudca, alebo súd bol nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Žalobca dovolanie odôvodnil tým, že rozhodnutie o poplatkovej povinnosti žalobcu bolo vydané súdnym úradníkom, teda podľa jeho názoru osobou neoprávnenou.

Ako vyplýva z uznesenia Okresného súdu Košice I z 22. mája 2013 (č. l. 371a), vydala ho súdna tajomníčka B. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 649/2003 Z. z. o súdnych úradníkoch (ďalej len zákon) súdny úradník je oprávnený vykonávať úkony súdu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní, v konkurznom konaní a inú činnosť súdu v rozsahu ustanovenom týmto zákonom. Sudca môže písomne poveriť súdneho tajomníka konaním a rozhodovaním vo vymedzenom okruhu vecí podľa rozvrhu práce (§ 9 ods. 3 písm. a/ zákona).

Podľa rozvrhu práce Okresného súdu Košice I na rok 2013 súdna tajomníčka B. okrem iných úloh bola poverená vyrubovať súdne poplatky. Uvedený rozvrh práce je verejne dostupný na internetovej stránke Ministerstva spravodlivosti SR a je k dispozícii účastníkom konania, ako aj ich právnym zástupcom.

Vzhľadom na poverenie v rozvrhu práce Okresného súdu Bratislava I na rok 2013 bola B. osobou oprávnenou vydať uznesenie o poplatkovej povinnosti žalobcu za podané odvolanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací dospel k záveru, že v prejednávanej veci prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O. s. p. a ani z ustanovenia § 237 O. s. p., preto dovolanie žalobcu odmietol podľa ustanovenia § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

Žalovanému, ktorý bol v dovolacom konaní úspešný, spravidla vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky však žalovanému žiadne trovy nepriznal z dôvodu, že mu žiadne nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.